

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18Cb/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118224999
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:6118224999.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a.s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, zast. MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 3, 811 01 Bratislava, IČO: 36 861 545, o zaplatenie sumy 237,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 237,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 237,56 Eur od 27.01.2018 až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 237,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 237,56 Eur od 27.01.2018 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 02.09.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky W. H., EČV: E ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému G., s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla O. J., EČV: E ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Vozidlo poškodený bol nútený dať opraviť, pričom počas opravy si prenajal náhradné vozidlo a uzatvoril dňa 19.10.2017 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo zn. O. B., EČV: E a to na obdobie počas opravy a odovzdania vozidla poškodenému, trvajúcej od 19.10.2017 do 24.10.2017, t.j. 6 dní po 49,- Eur/deň. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 6 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 49,- Eur spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie vo výške 30,- Eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 324,- Eur. Žalovaný oznámením zo dňa 11.01.2018 poskytol poškodenému poistné plnenie za prenájom vo výške 86,44 Eur z dôvodu posúdenia žalovaným trvania doby opravy 2 dni spolu so znížením prevádzkových nákladov vo výške 11,56 Eur. Spolu so žalobou predložil zmluvu o nájme č. XX/XXXX, protokol o prenájme náhradného vozidla, faktúru č. XXXXXXXX, zmluvu o postúpení pohľadávky, čestné prehlásenie, oznámenie o postúpení pohľadávky, výzvu z 07.11.2017, 19.12.2017, oznámenie o ukončení poistného plnenia, výpis z účtu.

2. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom potvrdil poistenie vozidla, ktorým bola spôsobená dopravná nehoda, ktorú taktiež nespochybnil, avšak žalovaný namietal dĺžku doby nájmu, nakoľko z faktúry nepochybne vyplýva dátum

dodania tovaru, poskytnutia služby 20.10.2017. Zároveň žalovaný znížil priznanú sumu 98,- Eur (49,- Eur x 2 dni) o sumu 11,56 Eur ako výdavok na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu nájmu náhradného vozidla. Poukázal na rozhodnutie NS SR ohľadom skutočnej škody, ktorou sú náklady vynaložené za nájom vozidla prevyšujúce výdavky, ktoré by boli spojené s užívaním vlastného vozidla. Teda skutočnou škodou je cena za nájom znížená o výdavky, ktoré by poškodený vynaložil na prevádzku svojho vozidla, ktoré pre poškodenie nemohol užívať. Zároveň je nutné posudzovať, či náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie či nájom náhradného vozidla, pričom poisťovňa má lehotu 3 mesiace na prešetrenie poistnej udalosti a až následne má povinnosť poskytnúť plnenie poškodenému. A teda v takom prípade podľa výkladu žalobcu by poškodený mohol mať náhradné vozidlo až 3 mesiace. Má za to, že poisťovateľ je povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie, t.j. po dobu, kedy je motorové vozidlo v oprave. Čo sa týka uplatnenej sumy 30,- Eur ako jednorazový poplatok za prístavenie a prevzatie vozidla, žalobca nepreukázal taký nárok. Keďže žalovaný uhradil 86,44 Eur ako náhradu za nájom vozidla, poškodený už nemal žiadnu pohľadávku voči poškodenému, preto ju nemohol postúpiť na žalobcu a teda zmluvu o postúpení považuje za neplatnú, a preto namieta aktívnu legitimáciu žalobcu.

3. Na vznesenú procesnú obranu žalovaného reagoval žalobca tak, že uviedol, že na žalobe zotráva. Poukázal na to, že súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale aj prípady vynaloženia nákladov súvisiacich so vznikom alebo zabezpečením škody. Je nesporné, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zavinil klient žalovaného. Poškodenému tak vznikol nárok na nevyhnutné obdobie, teda za obdobie, kedy bol nie z vlastnej viny vylúčený z užívania vlastného vozidla. Skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo a nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného o novej dobe trvania opravy vozidla. Poškodený nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy, resp. jeho zotrvanie autoservise. Po vydaní krycieho listu bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia vozidla, čo aj bezodkladne urobil a náhradné vozidlo následne vrátil. Je bežnou praxou autoservisov, že opravené vozidlo vydajú poškodenému až po vydaní krycieho listu. Keďže poškodený mohol prevziať vozidlo najskôr dňa 24.10.2017, je nájom vozidla do tej doby nevyhnutný a teda nie len do vystavenia faktúry za opravu ako tvrdí žalovaný. Čo sa týka jednorazového poplatku 30,- Eur, ten vyplýva z cenníka žalobcu. Poukázal, že v čase čiastočnej úhrady nákladov zo strany žalovaného, veriteľom pohľadávky bol už žalobca na základe zmluvy o postúpení.

4. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica, tunajší súd po vykonaní procesných úkonov nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu a žalovaného.

5. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

6. Podľa článku 4 CSP

(1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

(2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

7. Podľa článku 15 ods. 1, 2 CSP

(1) Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

(2) Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

8. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

9. Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

10. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

11. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

14. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

16. Podľa § 581 ods.3 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno započítaním vyrovnáť aj pohľadávky uvedené v odsekoch 1 a 2.

17. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 02.09.2017 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky W. H., EČV: E ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému G., s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla O. J., EČV: E ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

18. Žalovaný namietal aktívnu legitímáciu, nakoľko mal za to, že poškodený nemohol platne postúpiť svoju pohľadávku.

19. Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2017 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Z hospodárskeho hľadiska započítanie má charakter platenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky. Z právneho hľadiska však započítanie nie je v skutočnosti platením, iba jeho náhradou (surrogatum), avšak jeho účinky sú rovnaké

ako v prípade platenia (vid Fekete: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2.diel, 2011, str. 1708). V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 324,- Eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 24.10.2017. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 24.10.2017 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 324,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplátne za odplatu vo výške 324,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. (l.č. 14) Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp.zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom a teda úhrada nájomného supljuje samotné postúpenie a teda je daná aktívna legitímácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka.

20. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 19.10.2017 uzavrel Zmluvu o nájme č. XX/XXXX, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. VW B., a to na obdobie od 19.10.2017, pričom nájom skončil dňa 24.10.2017. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 6 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 49,- EUR spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 324,- Eur. (l.č. 12 obsahu spisu)
- medzi stranami nebolo sporné prenajaté vozidlo, ani jeho primeranosť, či výška denného nájmu.

21. Z oboznámeného listinného dôkazu - list žalovaného zo dňa 11.01.2018 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi (pozn. súdu - nie poškodenému), že ukončil likvidáciu poistnej udalosti a poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 86,44 Eur, keďže dĺžka prenájmu náhradného vozidla bola priznaná v trvaní 2 dni podľa rozsahu vykonaných prác. Zvyšné dni prenájmu a pristavenie vozidla nie je možné priznať, nakoľko táto škoda nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Zníženie nákladov tiež predstavuje aj výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho používaním po dobu prenájmu náhradného vozidla, spolu vo výške 11,56 Eur. /l.č. 20 obsahu spisu/
- Súd poznamenáva, že dané oznámenie neobsahuje žiadnu prílohu, či výpočet znížených nákladov.
- zároveň súd poznamenáva, že žalobca nebol zástupcom poškodeného. Žalobca sa stal právnym nástupcom poškodeného na základe Zmluvy o postúpení zo dňa 24.10.2017, čo bolo žalovanému riadne oznámené listom zo dňa 24.10.2017.

22. Súd mal preukázané, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenému listom zo dňa 23.10.2017 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 485,69 Eur. (l.č. 70)
Z predloženej faktúry č. XXXXXXXX vystavenej opravovňou J.-CD spol. s r.o. dňa 20.10.2017 vyplýva fakturácia za opravu poškodeného vozidla v sume 582,83 Eur s DPH (485,69 Eur bez DPH). (l.č. 69 obsahu spisu)

23. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode a teda ku škode na vozidle spol. G., s.r.o. Nebola sporná ani výška denného nájmu. Spornou skutočnosťou zostala doba trvania opravy, teda dĺžka nájmu. Porovnateľnosť poškodeného vozidla a náhradného vozidla nebola sporná.

24. Žalovaný namietal účelovosť a nutnosť vynaložených nákladov na zapožičanie náhradného motorového vozidla, pričom poukazoval na rozhodnutia iných súdov, na základe ktorých sa prihliada na účelnosť a nutnosť vynaložených nákladov. Súd však v tejto súvislosti poukazuje na to, že súd jednak nie je viazaný rozhodnutiami iných okresných, či krajských súdov v obdobných veciach a jednak nie je možné poukazovať na konštatovania iných súdov vytrhnutých z kontextu, ale je nutné prihliadať na všetky okolnosti prípadu, veci. Súd v zmysle čl. 2 CSP sa stotožňuje s konštatovaním NS SR, že rozsah náhrady ku ktorej je škody povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. (R7/1992)

25. Z predloženého čestného prehlásenia zo dňa 24.10.2017 vyplýva, že poškodený prehlásil, že od žalobcu mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo v dôsledku poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02.09.2017 v autoservise až do uhradenia krycieho listu a prenájom vozidla do

vrátenia jeho vozidla bol nevyhnutný. /Žalobca opravil dané prehlásenie, že ide o nesprávne vyjadrenie poškodeného, nakoľko nie do zaplatenia krycieho listu, ale do vystavenia a doručenia krycieho listu./
- Je zrejmé, že ide o právnickú osobu, teda podnikateľský subjekt, pre ktorý pre výkon podnikateľských aktivít je vozidlo nevyhnutné.

26. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo 16.02.2018 poukázal na to, že účelnými nákladmi za nájom náhradného vozidla sú náklady po dobu, keď poškodený nemohol užívať svoje motorové vozidlo, t.j. bolo v oprave. Zároveň však nesúhlasil s tým, že by poškodený mohol dať vozidlo aj 1 mesiac po vzniku škodovej udalosti do autoservisu a zatiaľ by užíval náhradné vozidlo a teda má za to, že žalovaný postupoval správne, keď pri výpočte škody vychádzal z dĺžky nájmu uvedenej vo faktúre č. XXXXXXXX vystavenej autoservisom J..CD s.r.o. dňa 20.10.2017. Zároveň poukázal na ustálenú judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že poisťovateľ je povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - nájom náhradného vozidla, t.j. po dobu, kedy je motorové vozidlo v oprave.
- v tejto súvislosti súd uvádza, že žalovaný si z logického hľadiska rozporuje vo svojich vyjadreniach, keďže na jednej strane vo svojom vyjadrení uviedol, že nesúhlasí s tým, že by poškodený mohol dať vozidlo aj 1 mesiac po vzniku škodovej udalosti do autoservisu a zatiaľ by užíval náhradné vozidlo, a preto pri výpočte postupoval správne (avšak v danom prípade nenamietal časový odstup opravy od nehody, iba namietal dĺžku nájmu vzhľadom na vystavenie faktúry) , ale na druhej strane nenamietal skutočnosť, že poškodený dal do opravy vozidlo až 19.10.2017, hoci k poškodeniu došlo dňa 02.09.2017.
- Súd v tejto súvislosti zároveň poukazuje na to, že v danom prípade je irelevantné, že poškodený dal vozidlo do opravy až 19.10.2017, hoci k nehode došlo 02.09.2017, nakoľko je zrejmé, že vozidlo bolo pojazdné a oprava sa nevyžadovala bezodkladne, pričom žalovaný nenamietal túto skutočnosť, ani rozsah poškodenia. Žalovaný pri svojom určení výšky plnenia namietal iba dĺžku trvania opravy vzhľadom na vystavenie faktúry dňa 20.10.2017 a trvanie nájmu do 24.10.2017.

27. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný pri výpočte výšky plnenia vychádzal z posúdenia, ako mu vyhovovalo, keďže na jednej strane si je vedomý svojej povinnosti poskytnúť plnenie za nájom náhradného vozidla počas opravy, ale zároveň posúdil, že oprava bola vykonaná 20.10.2017, teda priznal nájomné iba za 2 dni, t.j. od 19.10. do 20.10.2017. Sám žalobca uviedol, že je povinný nahradiť náklady, kým je vozidlo v oprave. Z faktúry síce vyplýva dátum vystavenia 20.10.2017, avšak z toho nevyplýva, že vozidlo bolo servisom aj odovzdané poškodenému v ten deň. Z predložených listín, a to predovšetkým z listu žalovaného vyplýva, že žalovaný oznámil ukončenie likvidácie poškodenému listom zo dňa 23.10.2017 s tým, že opravovni bude poukázaná suma 485,69 Eur. (I.č. 70) Krycí list bol servisu doručený dňa 24.10.2017, čo bolo medzi stranami nesporné, preto súd v zmysle CSP túto skutočnosť osobitne nedokazoval, medzi stranami bola nesporná a nebola rozporovaná. Žalobca uviedol, že servis po doručení krycieho listu bezodkladne informoval poškodeného a v rovnaký deň poškodený vrátil vozidlo, t.j. 24.10.2017. Uvedené vyplýva aj z čestného prehlásenia a dané skutočnosti súd posúdil ako nesporné medzi stranami, a to s poukazom na § 151 CSP. Teda je možné konštatovať, že vozidlo bolo v oprave do 24.10.2017, a to opodstatnene. Faktúra je síce vydaná dňa 20.10.2017, avšak je nepochybné, že krycí list bol servisu doručený až 24.10.2017, servis bezodkladne informoval poškodeného, ktorý v ten deň vrátil náhradné vozidlo.

28. Súd posúdil ako nesporné, že vozidlo bolo v oprave od 19.10.2017, a preto od toho dňa poškodený si prenajal vozidlo, keďže bolo to nevyhnutné pre jeho podnikateľské aktivity a vzhľadom na podnikateľský subjekt nebolo potrebné to osobitne dokazovať a bolo to medzi stranami nesporné. Faktúra v servise síce bola vystavená dňa 20.10.2017, avšak vozidlo bolo odovzdané poškodenému dňa 24.10.2017, keďže až v ten deň bol doručený servisom krycí list. Dovtedy teda servis vozidlo poškodenému neodovzdal, keďže nebola oprava uhradená. Túto úhradu, či vystavenie krycieho listu, poškodený nemohol ovplyvniť. Po doručení krycieho listu, servis ihneď informoval poškodeného, ktorý ihneď náhradné vozidlo vrátil. Je nepochybné, že poškodený nepredlžoval trvanie nájmu, ale vozidlo ihneď vrátil po oznámení servisu, že si vozidlo môže vyzdvihnúť. Poškodený predsa nemal ako vedieť, že vozidlo je opravené. Danú skutočnosť oznamuje servis svojim klientom, čo je bežná prax. Nebol dôvod, aby servis vyzval poškodeného skôr, keďže nebola úhrada, resp. vystavenie krycieho listu, keďže faktúru mal uhradiť žalovaný. Bolo vecou žalovaného promptne konať, aby nedochádzalo k predĺžovaniu nájmu. Žalovanému tak trvalo cca 4 dni, kým od vystavenia faktúry doručil servisom krycí list, a to bez ohľadu na dátum jeho vystavenia. Podstatné je totiž to, kedy bol servis odovzdaný/doručený. Poškodený nemal vedomosť o tejto komunikácii medzi servisom a žalovaným (stranami to ani nebolo tvrdené) a poškodený

nemohol ovplyvniť ten priebeh. Avšak hneď, ako mu bolo oznámené od servisu, že si vozidlo môže prevziať, hneď vrátil náhradné vozidlo.

29. Súd zároveň poukazuje na ust. § 11 ods.6 a 7 cit.zák., v zmysle ktorého poistná udalosť je vybavená skončením šetrenia oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Teda za opodstatnenú dobu nájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov. Skutočnosť, že servis „čakať“ na vydanie krycieho listu, je prirodzené, keďže oprava vozidla je zmluvou o dielo, ktorej znakom je odplatnosť a oprava je teda skončená poskytnutím plnenia a teda do tej doby je potrebné náklady za prenájom považovať za účelné. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1Cob 85/2015, v ktorom sa konštatovalo, že jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného vozidla, je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne oprávnenému vzniká nárok.

30. S poukazom na uvedené skutočnosti súd posúdil, že vozidlo bolo v oprave do 24.10.2017 vzhľadom na doručenie krycieho listu dňa 24.10.2017 bez možnosti ovplyvnenia poškodeného. Náklady spojené s nájmom motorového vozidla sú skutočnou škodou, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Vychádzajúc zo zákona č. 381/2001 Z.z. sú súčasťou skutočnej škody aj náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodeného. V nadväznosti na to možno konštatovať, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním klienta žalovaného vznikla poškodenému škoda v podobe nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom motorového vozidla. Keby nedošlo k uvedenému protiprávnemu konaniu, nebolo by nutné odovzdať vozidlo do opravy, čakať, kým žalovaný vystaví krycí list na poistné plnenie za opravu a následne autoservis vydá poškodenému opravené vozidlo. Súd opakovane poukazuje na to, že je irelevantné, že poškodený vozidlo dal opraviť až 19.10.2017 po nehode zo dňa 02.09.2017, keďže vozidlo bolo pojazdné a oprava nebola akútna. Je potrebné zdôrazniť v tejto súvislosti, že žalovaný uvedenú skutočnosť pri svojom výpočte výšky plnenia nenamietal. Namietal iba dĺžku trvania nájmu, nakoľko mal za to, že keďže faktúra bola servisom vystavená dňa 20.10.2017, opodstatnená dĺžka nájmu je do 20.10.2017. Bolo však nepochybne preukázané a medzi stranami nesporné, že krycí list bol servisu doručený až 24.10.2017, kedy sa poškodený dozvedel o vykonaní opravy a možnosti vozidlo prevziať. V ten deň zároveň ukončil nájom.

31. Je nesporné, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (restitutio in integrum). Zo zásad pre reparáciu škôd vyplýva, že pokiaľ je to možné, je potrebné protiprávny stav, ktorý v dôsledku škody vznikol, odstraňovať tak, aby poškodený pocítoval následky škôd čo v najmenšej sfére, ideálne vôbec. Kým nie je škodlivý následok reparovaný navrátením do pôvodného stavu /a to podľa okolností konkrétneho prípadu buď opravou poškodeného vozidla alebo vyplatením ceny poškodenému vozidla/, protiprávny stav trvá a všetky náklady, ktoré je v súvislosti s trvajúcim protiprávnym stavom nutné vynaložiť, je možné považovať za vynaložené účelne a v priamej súvislosti so vzniknutou škodou. Náklady za prenájom náhradného vozidla je nutné považovať za účelne vynakladané do doby, keď bola škoda na vozidle reparovaná, a to vyplatením čiastky zodpovedajúcej vzniknutej škode. V danom prípade autoservis vydal vozidlo poškodenému už vydaním krycieho listu, čím sa vozidlo dostalo opäť do dispozičnej sféry poškodeného, preto ďalší prenájom náhradného vozidla nebol nutný.

32. Pokiaľ žalovaný nesúhlasí s dĺžkou nájmu do 24.10.2017, je nepochybné, že dovtedy bolo vozidlo poškodeného v oprave, presne uvedené v servise, hoci faktúra za opravu bola vydaná dňa 20.10.2017. Servis však vozidlo nevydal do vydania krycieho listu a o ukončení opravy a možnosti prevzatia vozidla servis oznámil poškodenému až po doručení krycieho listu dňa 24.10.2017. Dovtedy poškodený nemal možnosť si vozidlo prevziať a skoršie vydanie faktúry nemôže byť na úkor poškodeného, ktorý nezavinil poškodenie vozidla, ani nutnosť opravy, ani doručenie krycieho listu 24.10.2017. Dĺžka opravy nebola zavinená poškodeným a od dĺžky trvania opravy, resp. zotrvania vozidla v servise, závisela dĺžka nájmu. A to všetko bez ohľadu na skutočnosť, že žalovaný má zákonom stanovenú lehotu na šetrenie poistnej udalosti, je predsa v jeho záujme čo najrýchlejšie

vybaviť poistné šetrenie, pričom je nutné odlišovať od jednotlivých prípadov poistných udalostí, keďže v danom prípade bolo vozidlo v servise a servis čakal na vydanie krycieho listu za vykonanú opravu. Súd opätovne zdôrazňuje, že vozidlo poškodeného sa dostalo opäť do jeho reálnej dispozície až oznámením servisu o možnosti si prevziať vozidlo, t.j. 24.10.2017. Predtým nemal vedomosť, a zotrvanie vozidla v servise nebolo jeho zavinením a nemôže byť ani na jeho úkor. Pokiaľ žalovaný namieta dĺžku nájmu do 24.10.2017, a to z dôvodu vystavenia faktúry za opravu dňa 20.10.2017, čo možno považovať za ukončenie opravy, je to vzťah medzi servisom a žalovaným. Vozidlo bolo v oprave/servise do 24.10.2017 v dôsledku potreby vykonania opravy a vydania krycieho listu za opravu, čo nebolo zavinením poškodeného, ale klientom žalovaného a žalovaným a preto dĺžka nájmu do 24.10.2017, teda do reálnej možnosti poškodeného prevziať vozidlo z opravy, je opodstatnená a žalovaný je povinný uhradiť náklady za danú dĺžku nájmu do 24.10.2017, t.j. za 6 dní po 49,- Eur (6x 49 = 294 Eur).

33. Žalovaný namietal aj sumu 30,- Eur ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla fakturovaný poškodenému s tým, že žalobca nepreukázal opodstatnenosť tohto poplatku. Žalobca predložil súdu aktuálny cenník, z ktorého vyplýva okrem výšky denných nájomov za jednotlivé vozidlá aj tento jednorazový poplatok. Daný poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak poškodený má záujem prenajať si vozidlo žalobcu, tak musí vynaložiť náklady aj v danom rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie, čistenie vozidla a teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Treba odlišovať náklady za samotný denný nájom, teda za použitie náhradného vozidla, jeho opotrebenie v konkrétny deň nájmu a zároveň náklady spojené s prevzatím a odovzdaním, keďže vozidlo treba pristaviť, čo tiež sú určité náklady (napr. pohonné hmoty, cena práce osoby, ktorá vozidlo pripravila k prevzatiu, či prebratiu po skončení nájmu), či následné čistenie vozidla po prevzatí od klienta. Takéto náklady nie sú nákladmi, ktoré by vynakladal poškodený pri svojom vozidle.

34. Žalobca predložil cenník, z ktorého vyplýva okrem iného aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30,- Eur. Cenník nebol nikým a ničím namietaný a súd posúdil, že nárok žalobcu na daný poplatok je daný, pričom riadne vyplýva z cenníka, v zmysle ktorého bol daný poplatok poškodenému fakturovaný a je nutné ho považovať za výdavok spojený s nájomom. Súd poukazuje, že daný poplatok vyplýva jednak z cenníka, a to ako poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, nejde výslovne napr. len o čistenie, pričom je logické, že prenajímateľ má náklady s odovzdaním vozidla a jeho prevzatím a prípravením vozidla jeho očistením pre ďalšieho klienta. Z ničoho nevyplýva, že poškodený by také náklady mal aj so svojim vozidlom. Je síce prirodzená starostlivosť každého vlastníka/držiteľa o svoje vozidlo, ale je predsa logické, že autopožičovňa musí tieto náklady vynaložiť vždy pri prevzatí a odovzdaní vozidla, a to aj ohľadom čistenia vozidla a to bez ohľadu na dĺžku predchádzajúceho nájmu. Nájomné je náhrada za konkrétne užívanie vozidla, v ktorom nie je započítaný daný jednorazový poplatok. Súd posúdil, že ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, a preto žalovaný je povinný ho uhradiť. Keby nedošlo k poškodeniu vozidla klientom žalovaného, tak poškodený by nemusel dané náklady vynaložiť.

35. Je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Je však nutné súhlasiť so žalovaným, že musí ísť o náklady vynaložené nutne a účelne. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený ako podnikateľský subjekt si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. Súd sa zaoberal účelnosťou, ktorú posúdil za opodstatnenú. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy a do odovzdania poškodeného vozidla po vydaní krycieho listu a jeho doručenia servisu a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo, čo žalovaný nenamietal.

36. Žalobca riadne vyfakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XX/XXXX a cenníka, a to faktúrou č. XXXXXXXX na sumu 324,- Eur s DPH za 6 dní s poplatkom za prevzatie, pristavenie a čistenie vo výške 30,- eur. (I.č. 12) Výška nájomného je v súlade s uzavretou zmluvou o nájme č. XX/XXXX, a to 49,- Eur za deň, t.j. 6 dní x 49,- Eur + 30,- Eur.

37. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...)

38. Pokiaľ žalovaný znížil plnenie aj o sumu 11,56 Eur ako výdavky na prevádzku poškodeného vozidla a pokles všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla, ku ktorým by prišlo jeho použitím po dobu prenájmu náhradného vozidla a z dôvodu, že poškodeného vozidlo po uvedený čas používané nebolo, tieto hodnoty sa na poškodenom vozidle neznížili a k poklesu uvedenej hodnoty prichádza na náhradnom vozidle a sú zarátané v cene nájomného, súd s týmto postupom a názorom žalovaného sa nestotožňuje. Žalovaný totiž nepreukázal výpočet daných „výdavkov“. Nie je zjavné, či zohľadňoval hodnotu poškodeného vozidla vzhľadom na jeho vek,... a nemožno stotožňovať poškodené vozidlo a náhradné vozidlo, pokiaľ žalovaný tvrdí, že dané výdavky sú zarátané v cene nájomného.

Žalobca správne poukázal na to, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že tá výška je skutočne 11,56 Eur. Navyše absentuje akýkoľvek právny základ, na základe ktorého žalovaný pristúpil k takému odpočtu. Je možné iba konštatovať, že poisťovatelia využívajú pre takýto výpočet vyhl. MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorej aplikovateľnosť pre daný prípad je však vylúčená, keďže žalovaný nie je osobou - znalcom, ktorá v zmysle vyhlášky by mohla taký výpočet a pravidlá aplikovať. Žalobca poukázal, že náklady by mohli byť iba na pohonné hmoty, ktoré si poškodený znášal sám a neboli súčasťou faktúry za prenájom. Súd dospel k záveru, že žalovaný ničím nepreukázal svoje tvrdenia ohľadom daných nákladov, či výdavkov, ako ani to, že sú započítané/zohľadnené v cene nájmu. Z ničoho to nevyplýva, ako ani výpočet na takú sumu. Pokiaľ by žalovaný aj aplikoval vyššie uvedenú vyhlášku, nie je zjavný spôsob, výpočet, postup,.. Nič z toho nepreukázal, neodôvodnil relevantným spôsobom. Stanovenie takej sumy žalovaným z ničoho nevyplýva. Vzhľadom na § 150 a § 151 CSP bolo povinnosťou žalovaného svoje tvrdenia preukázať. Žalovaný však svoje tvrdenia nepreukázal, dokonca ani nenavrhoval žiadne dôkazy na preukázanie tohto svojho tvrdenia ohľadom daných výdavkov. Keďže jednak neboli preukázané, zároveň žalobcom relevantne namietané, súd ich zároveň posúdil za svojvoľné posúdenie zo strany žalovaného bez relevantného základu. Žalovaný mal vedomosť, že žalobca namieťa dané poníženie výšky plnenia, napriek tomu žalovaný ničím relevantným a hodnoverným nezdôvodnil a nepreukázal svoje tvrdenie. Ide o svojvoľné posúdenie zo strany žalovaného, preto nemožno na to prihliadať a taký postup teda súd posúdil za neopodstatnený. Nepostačuje tvrdenie žalovaného, že jeho postup je správny. Pred súdom nepredložil ani žiadny výpočet na preukázanie zníženia sumy o 11,56 Eur, ako ani žiadny relevantný základ toho.

39. Pokiaľ žalovaný poukazoval to, že tunajší súd v konaní 6C/58/2018 rozhodol súd v totožnom konaní medzi totožnými stranami konania, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný nepreukázal také rozhodnutie, pričom dané konanie nie je právoplatne skončené a nie je možné sa stotožniť s tým, že ide o totožné konanie, nakoľko to by musela byť aj tá istá dopravná nehoda, totožný poškodený,..., čo nie je. Žalovaný pravdepodobne myslel obdobné konanie a nie totožné, pričom ani nikto zo strán konania nenamietal, že by išlo o litispendenciu. Zároveň je nutné podotknúť, že súd má vedomosť zo súdnej praxe, že na tunajšom súde je množstvo žalôb s obdobným predmetom konania, avšak tieto žaloby sa odlišujú, nie je možné ich stotožňovať a paušalizovať a je nutné každú vec osobitne posudzovať a prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu. Taktiež bolo rozhodnuté už aj v iných konaniach a dokonca obdobným spôsobom, pričom mnohé dané rozhodnutia nadobudli aj právoplatnosť. /Súd zároveň nad rámec uvádza, že pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie č.k. 6C/58/2018, ide o rozhodnutie v občiansko-právnom úseku, teda v reg. C./ Prípadný názor, či záver súdu v rozhodnutí 6C/58/2018, je pre toto konanie irelevantné a nie je zaväzujúce, dokonca nie je ani právoplatné, na rozdiel od mnohých iných rozhodnutí v obdobnej veci, v ktorých bolo žalobe vyhovie.

40. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným v sume 86,44 Eur, je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 237,56 Eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 324,- Eur - priznaná suma 86,44 Eur = žalovaná istina 237,56 Eur), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa

§ 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

41. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozila v oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške. Pokiaľ žalovaný namietal dĺžku nájomného a zároveň trval na znížení nákladov o sumu 11,56 Eur, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina - náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo - až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenájaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Dĺžka nájmu zodpovedá dobe zotrvania vozidla v oprave, ktoré bolo vydané ihneď po doručení krycieho listu, čo nebolo ovplyvniteľné poškodeným a ani jeho zavinením. V danom prípade vozidlo nebolo v oprave vinou poškodeného a nutnosť v servise tiež nebolo vinou poškodeného. Vozidlo bolo nepochybne vydané v deň doručenia krycieho listu, na základe čoho poškodený vrátil náhradné vozidlo, teda dĺžka nájmu je opodstatnená.

Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil výšku plnenia, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený.

42. Pokiaľ žalovaný poukazoval, že žalobca „skupuje“ viaceré obdobné pohľadávky a potom si ich uplatňuje na súde, toto je irelevantné a nemá to vplyv na posúdenie veci.

43. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 27.01.2018, nakoľko ukončenie poistného šetrenia bolo oznámené listom zo dňa 11.01.2018, v ktorom je uvedené, že šetrenie bolo ukončené dňa 11.01.2018, a teda začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 26.01.2018.

44. Podľa § 11 ods.8 zák.č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

45. Podľa § 369 Obchodného zákonníka

(1) Ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

(2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

(3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

46. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. V tejto časti zohľadnil súd skutočnosť vzniku pohľadávky na náhradu škody v rámci vzťahu medzi žalovaným a poškodeným, ktorý poškodený vystupoval v statuse právnickej osoby, ktorý bol nútený si prenajať vozidlo v rámci svojej podnikateľskej činnosti a v rámci podnikania mu vznikli náklady spôsobené škodcom poisteným u žalovaného. Preto je nutné aplikovať Obchodný zákonník, a to aj pre úroky z omeškania, aj pre náklady spojené s uplatnením pohľadávky, a to bez ohľadu na náhradu daného plnenia upraveného predovšetkým v občianskoprávných predpisoch, a to všetko s poukazom na § 261 ods.9 Obchodného zákonníka. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 26.01.2018, keďže skončenie šetrenia bolo dňa 11.01.2018 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 26.01.2018. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Preto by bolo nespravodlivé a na úkor poškodeného, resp. jeho nástupcu - žalobcu, posúdiť omeškanie až doručením právoplatného rozhodnutia, keďže žalovaný bol povinný poskytnúť plnenie najneskôr do 26.01.2018. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženu o žalovanú istinu, a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, či preukázania a bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia. (rozhodnutí KS v Košiciach z 09.04.2015, sp.zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje.)

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal náhradu trov konania tak, ako bolo uvedené s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 363 CSP)

Podľa § 365 CSP

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).